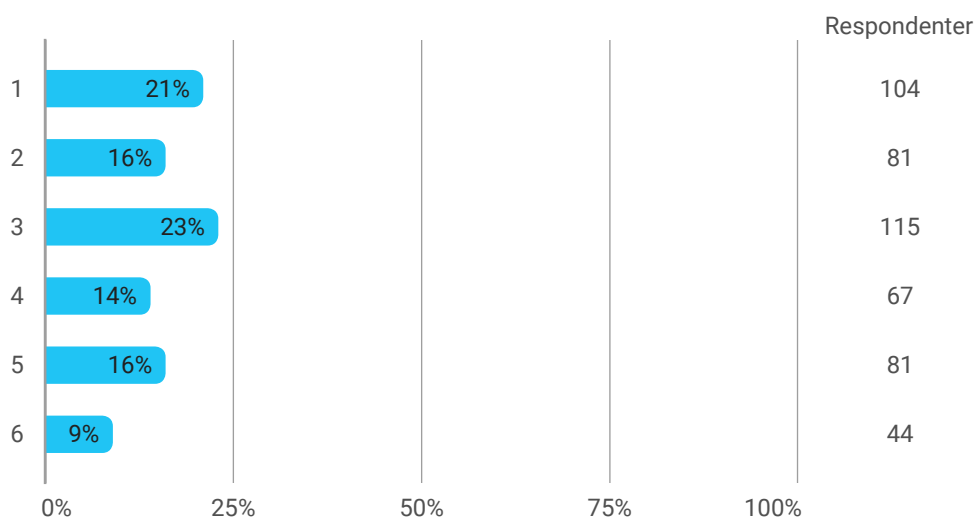
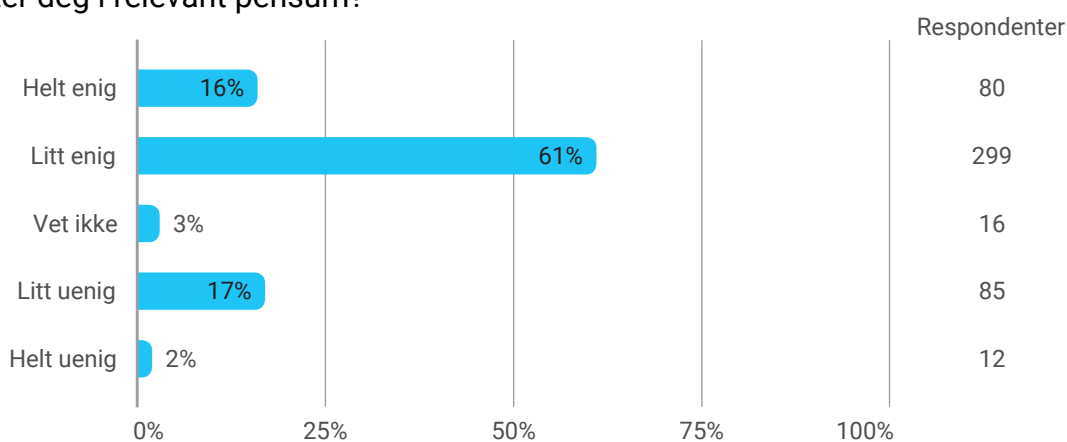

Hvilket år på studiet går du?

Synes du eksamen tester deg i relevant pensum?

Hvilke fordeler har bruk av karakterer? (Frivillig)

- Man får vite hvor bra man selv gjorde det, ikke bare om det var så vidt godt nok. Motiverende
- Tydeligere gradient om hvordan eg ligger an og hvor godt en gjør det.
- Det er motivasjon til det lille ekstra
- Eg veit sjølv kor mykje av forventa pensum eg kan
- Mestringsfølelse når man gjør det bra
- Man får en mer nøyaktig måling av prestasjon
- Ikke noen fordeler i koronatid.
- Man får en ok tilbakemelding på hva man kan, og hvordan man ligger an ifht medstudenter.
- Incentiv til å lese mest mulig effektivt
- Kvantitativ tilbakemelding på gjennomført eksamen
- motivasjon til å gjøre mer enn kun det som er nødvendig for å bestå
- Se hvor man ligger
- Mer motivasjon til å gjøre det bra enn når man bare får "bestått"
- Lettere å forstå hvor mye du faktisk har lært
- Kan se hvor godt man har gjort det, kan brukes dersom man skal på utveksling
- Motivasjon til å lese mest mulig
- Du får vite hvordan du ligger an, om du leser nok osv.
- Kan se hvilket område det foreligger svakheter.
- Ingen
- Motivasjon til å lese/lære mer enn akkurat minimumsgrensen for å bestå. Gir en indikasjon på hvor godt man har forstått stoffet. Gir en rettferdig måte å skille seg ut ved jobbsøking (relevant jobberfaring er ofte basert på bekjenskaper)
- får vite hvordan man ligger an, men det hadde man også fått med å få poengsum som man uansett må få for å vite hva man fikk riktig og feil på på eksamen
- Man jobber for å få best mulig karakter, og ikke kun for å bestå
- Ingen... Virkelig ingen faktiske fordeler. Det ville hatt en fordel om disse var relevant i forhold til 0 sammenlikne med andre studier eller når man senere skulle søke jobb. Her er det derimot ingen som kan bruke karakterene på disse måtene da vie r det

eneste fakultetet som fremdeles klamrer seg til konseptet.

- gir deg en pekepinn på hvordan du ligger an
- Ser gjennomsnittet på kullet
- Ingen
- Gir bedre inntrykk av hvordan du ligger an på skalaen i forhold til måloppnåelse.
- Ingen
- Man ser selv hvordan man ligger an.
- Det er lettere å se hvor du ligger på en skala og om du burde jobbe mer med pensum
- Motiverende
- Det kan skille studenters kompetanse fra hverandre ved eventuell jobbsøking. Man får en bedre indikasjon på hvor godt man kan fagstoffet.
- Får tilbakemelding på innsats, men det kunne også en personlig prosent-score gjort.
- Skille A-kandidat fra E-kandidat.
- På muntlig eksamen gir karakterer god mulighet til å belønne gode kandidater.
- Man får en bedre forståelse for hvor bra man ligger an, og om arbeidsmengden er grei eller må økes.
- Ingen. Spesielt siden flere andre universiteter ikke bruker det
- Man blir belønnet for god studieinnsats. Jeg synes hovedoppgaven buldre hatt karakter, men ikke MCQ-eksamen.
- Innblikk i hvor godt man har gjort det. Motivasjon.
- Man vet mer nøyaktig hvor godt man ligger an og hvor mye av forventet stoff man faktisk har lært seg. Uten karakter er det vanskelig å si hvor langt unna man var fra å stryke.
- Viser hvordan man ligger an
- Skiller ut folk
- Det kan være et fint system for å belønne de som har lest og har forståelse for temaer utenom det grunnleggende.
- Lettere å vite hvordan man ligger an
- Man puffer noen ekstra detaljer for å for høyere karakter.
- Motivasjon
- Motivasjon
- En puffer hardere og husker mer (men ikke nødvendigvis forstår mer).
- Vet akkurat hvordan man ligger an mtp kunnskap
- Jeg synes det er uheldig at en del av mitt vitnemål er uten karakterer. Synes at det er fint å vise hvor på skalaen man ligger som student.
- Ser hvordan man har prestert (i prosent) og i forhold til andre
- personlig målsetning, gir et bilde av kunnskaps-/ferdighetsnivået til studentmassen
- Da kan man se hvor på skalaen man ligger an (bestått kan bety alt fra 60-100% riktig)
- Greit å se hvor man ligger
- Pusher seg selv hele tiden for å oppnå bedre karakter.
- Ingen fordeler etter mitt syn.
- Skille de som legger inn et godt stykke arbeid kontra de som ikke gjør det
- Ser ingen hensikt med det
- Kan motivere noen
- Ingen (kanskje utveksling men det får de jo til andre plasser uten karakterer)
- Pusher meg til å ikke bare «bestå», men gjøre det enda bedre.
- Motivasjon, pekepinn på hvordan man har gjort det
- Ser hvilken ende av skalaen man ligger i, bra å vise til gode karakterer?
- Motivasjon
- Motivasjon til å lese mer for å forbedre prestasjon på eksamen utover ståkarakter. Noe å bruke i jobbsøking hvor det er relevant (eks. søke lisensjobb i psyk og skilte med A på psyk muntlig).
- Det gir mer motivasjon til å lese mer på fag, da det er mer givende å få en god karakter. Likevel blir dette litt meningsløst når eksamen tester detaljkunnskaper og om du har lest en spesifikk slide fremfor om man har forstått helheten i faget.
- Motivasjon for å prestere, selektere mellom elevene
- Det fungerer som en tilbakemelding, der man får vite hvordan man har gjort det.
- At vi vet hvordan vi ligger an. Om vi bare så vidt kan det som kreves (får en lav karakter) eller om man er godt innenfor og kan mer enn minstekravet/det som forventes. En annen fordel kan være at ekstra innsats gir belønning (men kun hvis eksamen faktisk tester relevant info).
- Er for meg en motivasjon
- Lettere å sammenligne seg med andre

- Gir noe Tilbakemelding på kortsvasoppgaver
- Få
- For noen gir det motivasjon
- konkurranse skaper dyktighet!
- Vet hvor godt en ligger an, om det var svak eller sterk bestått
- Motivasjon
- Se hvor man ligger an, ha noe å strekke seg etter
- Gir en pekepinn på hvordan man ligger an, og hvordan man generelt har prestert.
- Mulighet for å skille seg ut.
- Ingen
- Motivasjon
- Kan vera ein fordel når ein søker jobb, og er greitt å nytte for å vite 'kvar ein ligg i terrenget'. Tykkjer også at karakterar er motiverande.
- Jobber hardere for å gjøre det bra på eksamen
- Ingen
- Press for å prestere, som er motiverende
- Mer nyansert tilbakemelding på hvordan en har mestret aktuell eksamen.
- Få et innblikk i kva du har lært av pensum og kordan du ligger ann så lenge eksamensspørsmålene er relevante. Eg kunne gjerne tenkt meg med kun bestått/ikke bestått, men det hadde da vert greit med en enkel tilbakemelding på hva som kunne blitt forbedret og kordan man låg ann på eksamen, feks tilbakemelding om antall poeng på kortsvarsbesvarelse og en generell utlegging av fasit i etterkant. .
- Kan "måle" hvor man ligger
- Motivasjon til å sette seg godt inn i stoffet og at man får igjen for å ha brukt tid og krefter på å lære seg det. Det gjør også at man kan se hvor man ligger i forhold til resten av kullet.
- Litt motiverende
- lavere grense for å stå
- Skiller akademisk forståelse mellom studenter
- En liten ekstra motivasjon for pugging av små detaljer. Men som jeg kommer til å glemme kjapt uansett.
- Ingen.
- Motiverer de flinkeste
- Motivasjon for å lese litt ekstra.
- Kan se hvor man ligger → forbedringspotensiale
- Du kan til en viss grad sette et mål på hvor mye av pensum du har lært
- Drive noen individer til å prøve hardere. Men dette kan gjøres ved at studenter får vite deres poengsum i bestått/ikke-bestått graderingssystem.
- Kortvarig eufori der og da, men totalt meningsløs om et semester eller to dersom man ikke opprettholder kunnskapsnivået.
- I utgangspunktet måle kunnskap og ferdigheter samt gradere studenter etter hvor gode de er på å utføre eksamen. Kan fungere som motivasjon for noen
- At man presser seg ekstra når det gjelder forberedelser, bedre faglig tyngde
- Kan fungere som ekstra lesemotivasjon. Men fravær av karakter betyr ikke fravær av lesemotivasjon
- Lettere å se eget nivå, fremdrift og hvor stort behov for forbedring man har og hvor mye man må arbeide for å bedre egen kunnskap og innsats.
- mer motiverende å lese
- Kan være lavere krav for å bestå, enn ved godkjent/ikke godkjent
- Kan motivere til å lære seg det lille ekstra.
- Det er en måte å belønne faglig sterke studenter på
- Gir en bedre pekepinn på hvordan man ligger an faglig.
- mer motivasjon til å få til mer på eksamen
- Viser grad av måloppnåing
- Ikke så mye, sier litt mer spesifikt om hvor mye du kan.
- Kan være en motivasjon for å ikke gjøre "minste" mulige innsats i faget for å bestå. Kan være en fordel for de som søker jobb med høye karakterer over de med bestått/ikke-bestått eller lavere karakterer.
- Er motiverende! vil gjerne ha karakterer
- En mulighet for å se hvor en ligger an ifht. andre studenter
- Motivasjon. Får en bekreftelse på at man har jobbet hardt.
- Føler det gir mer uttelling for å lære stoffet ekstra godt.

- En kan sammenligne seg selv med tidligere eksamener for så å videreutvikle seg.
- Mer motivasjon til å lese godt
- Man vet hvor man ligger
- Ingen
- Greit for egen del å vite hvor man ligger på skalaen
- Ingen spesifikke fordeler, vet uansett sånn ca hvordan en ligger an faglig ift hva en klarer å svare på eller ikke.
- Karakterer kan motivere en til å jobbe godt mot eksamen for så å kunne se resultatet av øvingen i form av en karakter
- E er ofte lavere enn bestått
- Mer motivasjon til å lese
- Det er lettere å se hvor pp skalaen du ligger ift kunnskap og det er motivasjon for å lese
- En ser hvordan man ligger an i forhold til pensum og kunnskap.
- skille mellom kompetanse nivå hos studentene.
- Har litt bedre tilbakemelding på korleis man ligge an
- Lite
- Press til å gjøre det bra
- Kommer ikke på noe annet enn at det gir deg en tilbakemelding på hvor mye du har forstått. Da kan man like gjerne bruke spiderdiagram som viser dette istedet.
- Ingen
- Insentiv til å jobbe grundig med stoffet.
- Enklere å vite hvor på skalaen ligger. Blir da enklere å vite om man kan alt stoffet godt eller om man så vidt har bestått.
- Vite hvor du ligger i forhold til andre
- Ingen
- Skiller mellom nivået på studentens faglige kunnskap. Lettere mtp på jobbsøking kanskje?
- Motiverer til å lese mer
- Motivere til studier, tilbakemelding på eget nivå.
- Klapp på skulderen om du har gjort det bra
- Motiverer til å jobbe mer med fagene
- Karakterer kan øke ens lyst til å få bedre karakterer - altså jobbe hardere mot en eksamen.
- Litt mer boost på lesemotivasjon
- Ekstra motivasjon til å lese etter man er på et akseptabelt nivå
- Motivasjon og konkurranse.
- Man får en klar tilbakemelding om hvor man ligger.
- Det er til en viss grad motiverende, men dette veier ikke opp for ulempene
- Høy mestringsfølelse ved høy karakter (og motsatt effekt ved lavere karakterer)
- Motivasjon til å gjøre det best mulig/det beste en kan. Også for å få en pekepinn på hvor en ligger i forhold til resten av kullet og i forhold til hva som forventes av oss. Samt til å følge egenprogresjon.
- Leser kanskje litt ekstra for å få en god karakter
- Presser en til å arbeide hardere.
- Motivasjon
- Det gir en mer differensiert tilbakemelding. Det vil være en gos belønning dersom en har jobbet hard og oppnår god karakter. Dette kan virke motiverende. I motsatt fall kan det virke demotiverende og ta fokus vekk fra helheten i studiet.
- Vite hvordan man ligger an
- Ingen
- Motivasjon til å kunne lese mer
- Man ser hvilket nivå man ligger på, mestring ved god karakter. Leser derav en del mer (kanskje)
- Motiverende når man har gjort det bra. Det er en bedre følelse å få A/B når man har jobbet hardt enn om man bare får «bestått».
- Ser ingen store fordeler
- Slik som det er nå, ingen. Karakterskalaen er kunstig lav da en E i utgangspunktet skal ligge på 40% mens den på medisin ligger på 60%. Dette resulterer i at karakteren din ofte er mer flaks enn å reflektere kunnskapsnivået ditt. Videre er den også helt ubetydelig i jobbsammenheng da tromdheim/tromsø ikke benytter karakterer.
- motivasjon for å lese mer
- Jobber kanskje litt hardere, ekstra motivasjon
- Øker prestasjonsvilje hos enkelte studenter og dermed lærepotensialet
- ingen fordeler, bestått/ikke bestått er mye bedre
- Motivasjon
- Man får en pekepinn på hvor man ligger

- Man vet akkurat hvor bra eller dårlig man gjorde det
- Du ser mer nøyaktig hvordan du ligger an
- Rangerer studentene etter hvor mye de kan, og ikke bare om de kan nok til å bestå. Hjelper studenter i å etterstrebe gode resultater, ikke bare å nå et minstekrav.
- økt motivasjon
- Man får vite mer presist hvor god kontroll man har på pensum. Det kan føre til at man jobber hardere og pugge mer før eksamen for å få en god karakter.
- Karakterer gir en pekepinn på nøyaktig hvor godt du har gjort det på eksamen. Jeg ser også verdien i å ha karakterskala på større, oppsummerende tester, slik som OSKE, siden disse i større grad tester oversikt og forståelse, heller enn detaljekunnskap, slik som mange av semestereksamenene.
- Motiverer til å gjøre en ekstra innsats for å få en god karakter, og ikke bare være rett over stå-grensa
- At en får vite hvor mye man har gjort riktig. Hvis en ikke har karakterer hadde det vært fint å få tilbake Godkjent/ikke godkjent + en prosentsscore
- Presser meg til å lese mer hele veien, på jakt etter god karakter
- Motiverende, får vist hva en kan
- Virkelig ingen.
- Får vite mer konkret hvordan du ligger an
- Økt motivasjon for å lese
- Gir deg god informasjon om hvor du ligger, en slags gulrot dersom du gjør det bra
- Ingen
- Ingen
- Karakterpress, mer strebing
- Jeg kan vite om hvor hardt jeg må jobbe for å få høyere karakter, det gir mer også mer motivasjon
- Målestokk for egeninnsats.
- Motiverer meg mer til å lese, en B føles mer som en seier enn en "bestått"
- Man får vite om man så vidt stod eller hadde god oversikt over pensum
- Indre motivasjon
- Ikke stort.
- Jobber mer for å ikke få dårlig karakter. Ekstra press.
- Karakterer kan hjelpe med å se hvilket nivå man ligger på. Problemet er at karakterer mister den effekten ved MCQ eksamen. Det blir mer et mål på «hvor flink er du til å gjette?» og «hvor flink er du til å gjette hva foreleser vil at du skal svare»
- Man får en mer konkret tilbakemelding på hvordan man gjorde det på eksamen enn om man har bestått/ikke bestått. Det kan også motivere å vite at man kan påvirke resultatet, ikke bare om man består eller ikke. Hvis man har gode karakterer kan det være positivt ved turnussøking.
- Man får et mer korrekt mål på hvordan man gjorde det på eksamen. Synes likevel at et bestått/ikke-bestått system, der hver student personlig får oppgitt prosentvis hvor godt de gjorde det på eksamen, men hvor det kun står bestått/ikke-bestått på vitnemålet (slik det f.eks. er på medisinstudiet på NTNU) hadde vært å foretrekke.
- Det er Nice å vite hvor man ligger på skalaen
- Bedre oversikt over hvor god forståelse du har i faget
- Gir de flinkeste en grunn til å stå på enda hardere.
- Det er fint å se hvordan man selv ligger an og hvor mye av stoffet man faktisk kan
- Ved karakterbruk får man vite om man har gjort det bra, middels eller dårlig på eksamen.
- Man får jo en bedre pekepinn på hvor godt (eller dårlig) man faktisk har gjort det. Mestringsfølelsen ved å få en A eller B er gjerne en del høyere enn å bare bestå.
- Du veit kor godt du faktisk presterte.
- Ser om du ligger bra eller dårlig an i emnet
- Vet hvor man ligger an
- Differensiere kandidaten i jobbsammenheng (vet mange etterspør karakterer), lærer meg mer detaljer (som glemmes etter eksamen)
- Skiller deg fra medstudenter
- Ingenting
- Motivasjon
- Skaper konkurranse
- Man kan se hvordan man har gjort det i forhold til resten av kullet. Å få en god karakter vil føles som en større «belønning» etter å ha lest mye, kontra det å få «bestått»
- mer motivasjon til å prestere bra på eksamen og å lese effektivt

- Ingen
- Mindre karakterpress/stress og vet at man har sikret seg tilstrekkelig med kompetanse ved «bestått»
- Ingen
- Kan for noen være motiverende
- En kan se hvor godt en har klart å utføre en eksamen. Mulighet for å få vite en prosent istedenfor karakter hadde vært mer optimalt for å vurdere egen prestasjon.
- Konkurransen
- Lettere å bestå eksamen har jeg hørt
- Få? Er ofte mye flaks som skiller en A og B
- Det gjør det mer motiverende å lese.
- Utdeling
- Man vet enda litt mer hvor man ligger
- motivasjon til å lære pensum bedre
- Auka fokus på å prestere.
- Mulig å «skille seg ut». Få en «belønning» for hardt arbeid»
- E jo greit
- Ingen
- Man får bedre tilbakemelding på hvor mye av pensum man har kontroll på
- Fint for egen del å vite hvor mye man kan
- Å se hvor langt unna stryk man ligger, men dette kunne en poengsum også ha gjort.
- Mestringsfølelse
- Ingen
- INGEN
- Større motivasjon til å kunne alle detaljer
- Lettare å sjå korleis ein ligg an fagleg. Kan også fungere som ein motivasjonsfaktor.
- Mulighet til å vite hvor bra/dårlig det har gått - mer presist resultat enn ved bestått/ikke bestått
- Gir en litt mer konkret tilbakemelding på hvordan man ligger an
- Får meg til å ville jobbe litt ekstra hardt for å få en god karakter
- Gir bedre innsikt i hvordan man ligger an i emnene.
- Man har mulighet til å se hvem som gjør det bra på nettopp eksamener.
- Gir et mer konkret mål å jobbe etter. Legger inn litt ekstra innsats når man vet det kan heve karakteren. Gir også en indikator på hvordan du ligger i forhold til de andre på kullet.
- Kan muligens gi større motivasjon for lesing for noen
- Vi kna bedre se hvor vi ligger an
- Motiverende effekt å vite hvordan man ligger i forhold til kullet. En dårlig karakter vil motivere til økt innsats, mens en god karakter vil motivere til å fortsette i samme mønster som før. Resultatet er uansett arbeidsmotivasjon (i mitt tilfelle). Ettersom jeg som student vet hvilke spørsmål vi fikk på eksamen, vet jeg hva karakteren er et resultat av (i motsetning til neste svar)
- Pekepinn på egen innsats
- Ingen.
- Gradert tilbakemelding om hvor en ligger, ev. Motivasjon til å forbedre seg.
- Man vet hvor man ligger (hvor mye man har fått med seg). Motiverer til å ligge et visst sted på skalaen. Man vet hvordan man ligger an i forhold til kullet
- Viser deg hvor du ligger an i forhold til lesingen, slik at man får en pekepinn på hvor mye man må lese til neste eksamen.
- Motivasjon
- Man kan se hvordan man ligger an i forhold til andre, men det kan også gjøres på andre måter.
- jobber ekstra for å ikke bare bestå men oppnå best mulig resultat.
- Oversikt over prestasjon i faget. Ikke bare «god nok», hvor godt man arbeidet med stoffet, din forståelse og prestasjon.
- Det gir mer detaljert tilbakemelding om prestasjon på eksamen utover
- gøy å få god karakter, ellers ingen fordeler.
- Kan gi studenten et innblikk om hvor godt han kan pensum
- Man ser hvor man ligger an på skalaen
- Hvis alle studiebyene hadde karakterer hadde det vært en måte å skille de som gjør det bra på eksamen og de som gjør det dårligere.
- Man får en bedre pekepinn på hvor bra/dårlig man har gjort det på eksamen.
- Skille mellom de som arbeider og kan mest, og de som bare akkurat kommer seg gjennom.
- Man får en slags tilbakemelding på hvordan man har gjort det og hvordan man ligger an. Da vet man sånn ca hvor mye man trenger å lese for å være innenfor stå-grensen med en viss margin. Får man en dårligere karakter kan dette gjøre at jeg leser

mer til neste eksamen, mens får jeg en god karakter kan jeg lese litt mindre neste gang og har dermed mer tid til å fokusere mer på ting jeg synes er interessant og ikke bare det som må kunnes og pugges til eksamen.

- Man får vite med en gang hvor "bra" man gjorde det.
- Motivasjon i form av at en vil jobbe for å få en god karakter.
- Ingen, eller lite utbytte.

Hvilke ulemper har bruk av karakterer? (Frivillig)

- Dette er en test av skjemaet
- overdrevent karakterjag og stress
- Konkurransen! Mer press! Nedlatende å få E, selv om det er bestått, kan ødelegge for motivasjonen.
- Unødvendig konkurranse og fokus. Ingen hensikt i forhold til videre jobbsøking. Andre medisinstudier bruker bestått/ikke bestått.
- Konkurranse, psykisk belastning å sammenligne seg selv med andre over noe som ikke nødvendigvis sier noe om hvor flink du er
- Blir veldig fokus på å pugge eksamensoppgaver heller enn å lære pensum.
- Mer press
- Stress faktor til eksamen og kan fort føles ut som en hindring senere i arbeidslivet
- Presset og konkurransen kan bli ekstremt overveldende. Blir psykisk belastende.
- Konkurranse, mer stress for noe som ikke blir brukt senere
- Påfører negativt stress
- Karakterpress
- Mye mer press, skaper angst
- Kan føre til økt prestasjonsfokus.
- Stress. Ulempe hvis dårlige karakterer mtp søking på LIS1. Negativ konkurranse med medstudenter.
- Noe press
- Veldig ensidig måte å gi tilbakemelding på og reflekterer ikke nødvendigvis et helhetlig bilde av kunnskapene, til tross for eksamensprestasjon. Fører til økt prestasjonspress og fungerer som en dårlig ytre motivasjon for læring.
- Noe større eksamenspress
- Mye mer press
- Større press og usikkerhet av å ikke gjøre det godt nok
- Det skaper et karakterpress, og det blir mer fokus på at det er dårlig å få mindre gode karakterer, enn at det er bra å få gode karakterer.
- Skaper et større prestasjonspress
- Karakterpress, unødvendig stressmoment i hverdagen, konkurranse blant studentene
- Økt press i et samfunn hvor mange allerede opplever høyt press på flere arenaer
- Karakterpress
- Gir mer konkurranse i tillegg til mer stress. Man kan fort henge seg opp i at man ønsker best mulig karakter. I tillegg er det en del usikkerhet rundt betydningen av karakterene, det hadde vært bedre og mindre spekulasjoner om man droppet karakterene.
- Mye prestasjonsangst. Ugunstig sammenlikning med andre som kan føre til følelse av å komme til kort
- Karakterpress. Dumt når mcq ikke er god måte å vise kunnskap på, og tilfeldigheter avgjør hvordan karakterfordelingen blir fra år til år. Kan ikke sammenlikne ulike kull sine karakterer ift lis1
- Økt press, spesifiserte spørsmål som ikke er relevante for å «skille kliten fra hveten». Da virker det som om forelesere tror vi leser kjernepensum og ikke tester oss på det, når vi faktisk heller lærer oss de spesifikk spørsmålene heller enn helheten.
- må fokusere på å pugge detaljer istedenfor å få en dypere og mer fullstendig forståelse for pensum
- Et mye større karakterjag, som ikke vil være sunt i lengden. Da blir fokuset fra å bli gode leger til å få gode karakterer slik alle på medisin/odontologi er vant til
- Det blir karakterpress, det kan bidra til mer pugging av detaljer enn forståelse.
- Øker stresset og konkurransen.
- Karakterpress, unødvendig sammenlikning, prestasjonsangst, monitorering av andres karakterer, falskt bilde av kunnskap i relevant pensum, kan ta vekk motivasjon fra aktiviteter utenom studiet som i medisin er viktig
- kan skape dårlig kultur som på jussen
- Stress og konkurranse
- Skaper unødvendig stress og press
- Fører til karakterpress, økt stress etc
- Øker presset og forventningene til hvilke karakterer man får sammenliknet med andre på studiet.
- Problemet er at alt blir eksamensfokusert. Studiet burde ha mer fokus på at vi faktisk lærer oss det vi skal lære på kurs. (Kursprøver?) Fakultetet virker mer opptatt av å teste oss enn å faktisk undervise oss. OSCE 2021 er et tydelig eksempel på

dette. Hvis fakultetet har kapasiteten til å gjennomføre OSCE burde heller undervisning bli prioritert.

- Press, stress.
- Karakterpress
- Det blir et konstant jag etter å være best. Det blir mer usunn konkurranse mellom studentene. Det er ikke alle studiested som benytter karakterskala A-F på landsbasis
- Det blir mer karakterpress. Mange fokuserer på å få gode karakterer i stedet for å fokusere på å kunne pensum.
- Økt konkurranseinnstilling, stress og press på studentene. Representerer ikke nødvendigvis læringsutbyttet ditt.
- Unødvendig konkurranse. Svært merkelig at en ikke opererer med felles vurderingssystem som gjelder alle medisinstudier over hele landet.
- Former eksamensformen slik at man må skille studenter på nivå. Har man ikke karakterer kan man kanskje få til å fokusere mer på helhetlig forståelse og bidra til mer effektiv læring:)
- Fokus på pugg av detaljer fra ppt-slides til eksamen. Leste mye mer lærebøker ved bestått/ikke-bestått.
- Skaper unødvendig dårlig selvfølelse for de som gjør det "dårlig" og for eksempel får en D. Med krav om 65 % riktig for å få E, tilsvarende en D ca 70 % riktige svar, noe som er et relativt bra resultat hvor studenten kan det viktigste og vel så det. På andre studier er grensen for E på 40%, så det blir feil å gi karakterer når poenggrensene er så forskjøvet. Det kan også føre til negativ konkurranse med medstudenter.
- Skaper unødvendig press. Jeg liker å vite at jeg er godt innenfor rammene for å gjøre det bra på eksamen, men bruker heller tid på å skaffe meg relevant arbeidserfaring enn å studere for å få en A i alle fag.
- Eksamensspørsmålene rettet mot karakteren A blir ofte altfor detaljfokusert i forhold til hvor stort og bredt pensum er.
- Det er unødvendig når andre universiteter ikke bruker det slik at det blir vanskelig å sammenligne en bestått med en C for eksempel. Hovedgrunnen synes jeg likevel er at karakterer bidrar til et mer konkurransedrevet og fiendtlig studentmiljø, i stedet for et miljø der man hjelper hverandre og deler på kunnskap. Blant en studentmasse som fra tidligere har vært svært opptatt av karakterer fra vgs for å komme inn så tenker jeg at de allerede har disiplinen og motivasjon til å gjøre det best mulig uansett og at det er bedre at man legger fra seg dette karakterjaget fra vgs og heller fokuserer på hvordan man skal bli en best mulig lege og tannlege og tar del i et gunstig kunnskapsmiljø sammen med de andre studentene. Karakterer er bare en unødvendig stressfaktor som heller ikke alltid gjenspeiler hva en student hadde av kunnskap før en eksamen. Itillegg til at de ulike eksamenene som blir gitt på ulike trinn har jo sjelden helt lik vanskelighetsgrad som synes tydelig når et kull har 100 personer som fikk A (medod1høst2017) mens det forrige hadde 7 personer som fikk A på eksamen i samme fag (medod1høst2016).
- Merkelig vektning av oppgaver kan gi dårlige karakterer for egentlig flinke studenter.
- Stress og konkurranse. Negativt
- Unødvendig stress.
- Skaper unødvendig press, mye stigma rundt det å ha gode karakterer. Føler seg som en dårlig student dersom man får en lavere karakter enn andre.
- Folk som klarer å få med seg mest mulig fakta får beste karakterer. Relevant forståelse av faget er ikke testet like mye
- Når halvparten av fakultetene i landet ikke har karakterer blir det et særdeles kunstig konkurransegrunnlag at en som har et lavt snitt i Bergen vil gi et dårligere inntrykk enn en som er utdannet i Trondheim som kan ha prestert like bra/dårlig.
- Press
- Det påfører en del stress når man ikke får karakteren man ønsker, og man føler seg dårligere/"ikke smart nok" når man ser hvor mange andre som har fått bedre karakterer.
- Stress og usunn konkurranse
- Smale skiller
- Stress/press med tanke på at du må prestere bra, og en sammenligner seg med medstudenter.
- Gjennomsnittet kan bli dårligere pga mye hjemmeundervisning og ikke like bra oppfølging
- Karakterskalaen burde kanskje vært likere andre studier. Det er misvisende at vi kan få E ved 72% når det kanskje er en C i andre studier
- Uvesentlig å se hvordan man har prestert om man ikke får sett fasit, karakterpress
- konkurranse, gjenspeiler ikke nødvendigvis studentens kunnskap dersom dårlig kvalitet på eksamen
- Konkurransepreget
- Press, veldig rart at enkelte fakultet ikke har karakterer og andre ikke når vi skal søke LIS1
- Leser seg i hjel, blir skuffa hvis eksamen er vinkla på detaljer og en derfor får dårligere karakter enn en fortjener. Samtidig hjelper elevene hverandre mindre, for man vil gjerne være en av de som får best karakter.
- Lese for å få god karakter i stedet for å få god forståelse. Har endret studieteknikk og opplevd at jeg lærer mer med godkjent/ikke godkjent
- Skaper et unødvendig karakterpress blant og mellom studenter. Det skaper et unødvendig press på studenter på å lese på spisset pensum som gjerne gir poeng på flervalgsoppgaver, men har liten klinisk relevanse. Karakterer former eksamenslesingen til å handle om å få god karakter fremfor å forstå og lære seg pensum.

- Veldig press på å få bra karakterer, og hvertfall i denne vanskelige perioden kan det påvirke litt psykisk også
- Skaper forskjell på studenter og mange kan føle seg nedstemt med feks en C. Om en gjør det bra eller mindre bra på eksamen reflekterer kun hva som har blitt testet der og da og hvor godt den enkelte student har lest på akkurat det som blir spurt om.
- Unødvendig i jobbsammenheng, da både NTNU og UiO ikke benytter seg av dette karaktersystemet.
- Synes det bidrar til økt press på et allerede prestisjefylt studie. Mange blir unødvendig stresset av dette. I tillegg er det bare et luftslott, da skalaen ikke er kompatibel med andre fagområder. Når vi på medisin får en E, vil de på andre studiet få en C (når strykgrensen er 60%). Dette bidrar kun til å gjøre at studentene vil føle seg dumme, selv om det er langt fra sannheten. Jeg meiner at på et studie som medisin er karakterer totalt irrelevant, da vi har et strengt minimumskrav til hva vi skal kunne av pensum. Utover dette er karakterer ikke relevant- enten kan du det du skal eller så kan du det ikke! Jeg tror også at å ta vekk karakterene ville gjøre at studentene kan samarbeide meir og skape mindre "splid" og skryt.
- Ikke relevant med mindre alle medisinstudier i Norge innfører karakterer. Slik det er nå har karakterer ingenting å si når man skal søke jobb, og da blir karakterer unødvendig. Eneste forskjellen er at det kanskje er lettere å stå, men det vil jo indirekte si at UiB slipper gjennom dårligere leger enn andre universiteter.
- Kan medføre økt grad av stress, kanskje er ikke det å bare bestå godt nok lengre, kan påvirke mental helse.
- Unødvendig press, og skille mellom elever
- Konkurransen med andre, bedre med bestått/ikke bestått.
- Skaper høgt press
- Forskjeller mellom fakultetene, karakterer får ingen verdi
- Det er ofte ekstremt lite som skiller karakterene, særlig siden ofte er ca 10 spørsmål helt på viddene hva gjelder relevans for oss, eller de er så tvetydige at det er ren gjetning. Opplever sjelden å bli belønnet for god innsats på eksamen pga. tilfeldigheten i mange oppgaver. Ekstremt feigt at 60% starter på E, og ikke C som det ville vært på andre fakulteter. Ulempe også at noen andre studiesteder ikke bruker karakterer, og derfor hjelper det lite for oss å ha gode karakterer.
- Det viktigste i medisin er jo at man har kunnskapen nok til å utøve godt arbeid. Derfor er det en bedre indikator at man har bestått, enn hva slags karakterer man har
- Bruk av karakterer kan føre til et unødvendig stressnivå hos mange, og ettersom man ikke søker med karakterer senere har det strengt tatt liten betydning hvilken karakter man får.
- Skaper press
- Bruk av prosentandel riktig kan nok ha samme funksjon, kanskje med mindre karakterpress dersom noen kjenner på det.
- Unødvendig fokus på karakterene. At man får følelsen av om man har gjort det bra eller dårlig, mens med bestått/ikke bestått så kan du enten det du trenger og det er bra nok, eller ikke.
- Nå som LIS1 er blitt en konkurranse og ikke en trekning risikerer man at karakterer fører til spissere skuldre på medisinstudiet. Noe av det flotteste med medfak er at folk deler notater gledelig, og man jobber kollektivt for at alle skal henge med. Personlig gir det heller ikke mening med karakterer når eksamensformen er flervalgsoppgaver. Du kan kunne store deler av pensum men får ikke vise det på flervalgsoppgaver. Da mister karakterer all sin verdi.
- Større konkurranse
- Press for enkelte
- Negativ konkurranse - unødvendig prestasjonspress
- Blir veldig fokus på detaljer, og å pugge til eksamen i stedet for å lære
- Fokus på å pugge tidligere eksamensoppgaver heller enn å faktisk lære seg ting og bruke tiden på konsepter og de store linjene.
- Ingen ulempe, bare fordeler
- En har mer fokus på å pugge detaljene og gamle eksamensoppgaver, i stedet for å få med meg "det store bildet" og øve på helheten.
- Unødvendig konkurranse og sammenligning, alle som består er gode nok
- Press og usunt sammenligningsgrunnlag.
- Mye press, særlig med hjemmeeksamen handler det mer om tidsbruk/gode hjelpemidler enn faktisk kunnskap
- Min personlige opplevelse er at karakterer påfører både meg og flere medstudenter et negativt stress. Dette i form av at vi hele tiden leser for en A, og føler press om å oppnå dette. På medisin er det ganske høy prosentgrensen for å få en A, altså må man lese/kunne mye mer enn på en del andre studier. I tillegg er det ingen krav om å fremlegge karakterer ved ansettelse i LIS1. Da virker det enda mer unødvendig å ha karakterskala. Vi kan fortsatt se hvordan vi ligger an i de ulike delene dersom man ønsker det ved å gå gjennom fasit. Syns derfor det virker bedre for medisinstudenters psyke å heller øke kravet for "bestått" til f.eks. 70 %, slik at man fortsatt må kunne mye, men ikke har det ekstreme jaget etter en A.
- Karakterpress, som fører til mindre vekt på læring.
- Karakterpress. Å bli drevet av å få høye karakterer i stedet for å kunne pensum godt nok.
- For mange å si
- Bedømmelse som ikke nødvendigvis gir tilbakemelding på helheten, mye karakterpress, urettferdig da andre bydeler ikke har det og slipper å bli dømt utfra karakter, kan ikke sammenligne studier, ulik karakterskala fra alle andre (høyere bestått nivå)

- Hvis det påvirker turnusplass
- Økt konkurranse på studiet. I tillegg flere spørsmål på eksamen om små, uviktige detaljer, for å skille mellom karakterene, i stedet for spørsmål som sjekker om man har forstått stoffet
- Ekstra press
- Med så detaljerte flervalgsoppgaver syns jeg ikke karakterene forteller noe om hvor mye man kan, bare hvor flaks man har hatt med oppgavene. Med denne flervalgsoppgavemodellen er det merkelig å bruke karakterer.
- Flervalgsoppgaver utgjør det meste av eksamenen og gir begrenset mulighet til å vise det man kan. Karakterskalaen sier derfor lite om hvor godt man gjør det på eksamen. Flere andre studiesteder har ikke karakterer så ser ikke helt poenget med karakterer på medisinstudiet.
- Mulig at det blir mer fokus på memorering fremfor forståelse
- Kan bli sterkt karakterfokus, og at man definerer seg selv og sine medstudenter ut fra hvilke karakterer man får.
- Siden ståprosenten er 60% blir karakterene misvisende i forhold til andre studier som kan ha feks 40% i ståprosent. En E som tilsvarer rundt 60% på medisin ville nok vært en C eller D på et annet studie. Kan skape mye press. samtidig er det slik at de andre studiestedene i Norge for medisin som regel ikke har karakterer og det da ikke er normalt å legge ved for videre søknad for turnus.
- Kan gjenspeile mengden pensum man kan til eksamen på feil måte, dersom man er uheldig med eksamensspørsmålene, slik at det ser ut som om man kan mindre enn man faktisk kan.
- Større press mellom studentene
- Karakterpress
- får en dårlig karakter er det synlig kontra bestått/ikke bestått.
- Spm kan oppleves urelevant for pensum og kan dermed føles at man bare er «heldig» dersom man kan svaret på flere av de mer detaljorienterte spm
- Når andre universitet ikke har det, hvordan skal arbeidsgivere sammenligne godkjent/ikke godkjent og karakterer?
- Unødvendig press, kategorisering av en selv og medstudenter
- Jager A karakter istedenfor forståelse
- Dårlige eksamensoppgaver (som det er en del av) får mye større konsekvenser når man har A-F enn bestått/ikke-bestått.
- Økt sammenligning blant studenter, mer press og stress, mer fiksering på karakterer enn selve langsiktig læring
- Negativ konkurranse med medstudenter som fører til mer stress rundt læringen.
- Studenter har mer fokus på å pugge på bekostning av forståelse. Karakterer viser ikke om man er flink lege eller ikke. Man kan kunne og forstå mye om et fag, bestå men fortsatt få en lav karakter. Skifter fokuset på karakterer og vekk fra viktige egenskaper av det å være lege/medisinstudent.
- Er konkurranse om gode karakterer nyttig for å lære å samarbeide med kolleger i arbeidslivet? Heve kunnskapsnivå og samhandling med kolleger? Karakteren er bare et øyeblikksbilde av kunnskap på en gitt dato og ingen garanti for at du vedlikeholder tillært kunnskap x antall år senere. Var kunnskapen relevant for yrkeslivet? Er det viktig med en karakter A på "identifisering av organisk molekyl på OSKE" viktig for Helseforetakene? Lærer medisinstudenter ved andre fakultet i Norge dette? Skal karakterer ha en funksjon og brukes til noe må vi ha nasjonale eksamener for medisinstudenter? Dermed får fakultet også en feedback på sin undervisning
- En eksamen vil aldri kunne teste hele pensum, og må betraktes som en stikkprøve. Karakteren vil kunne påvirkes sterkt av hvilke deler av pensum som testes, og vil ikke nødvendigvis tre representativ for studentens totale kompetanse innenfor et fag/emne.
- Karakteren har ingenting å si for søking av turnus, generelt livet etter studiet. Og jeg personlig mener ikke de er et godt verktøy for å måle hvor "god" lege en er. Hvem er det egentlig karakterene er for? Det er et ekstra stress moment hvor fokuset potensielt flyttes vekk fra målet om å oppnå forståelse samt bli en dyktig og kvalifisert lege og over på detaljer, prestasjon og strebing etter perfeksjonisme.
- Karakterpress, mcq eksamen vil ikke nødvendigvis gi representativt inntrykk av kunnskap
- Karakterpress
- Unødvendig karakterpress
- Kan skape unødvendig press på å få toppkarakter.
- Verre psykisk helse!! Flere studier viser at overgang til bestått/ikke bestått kan bedre psykisk helse og fremme mer motivasjon og innsats og faglig utbytte av den grunn. Enn så lenge gir A-F Karakterangst (unødvendig bekymringer om et resultat som ikke har vektet betydning i arbeidsliv), prestasjonskonkurranse, unødvendig bruk av ressurser fra fakultet (omregning, normalfordeling), meningsløst mtp. at 2 av 4 fakulteter i Norge har bestått/ikke bestått.
- At en lærer seg masse detaljkunnskap og ikke fokuserer de lange linjene
- Negativ konkurranse, karakterpress, mer fokus på karakter enn læring
- Gjør at man gjerne bruker mye tid på å pugge detaljer som man kommer til å glemme igjen, og som man kan slå opp når man trenger det. Gjør også at forelesere spør spørsmål på siden av kjernepensum (ofte på bekostning av) for å skille mellom studentene.

- Karakterpress. Eksamen inneholder svært avanserte spørsmål for å skille en A og en B
- Unødvendig press til å huske detaljer som ikke nødvendigvis er spesielt relevante.
- Man føler seg mer presset og det oppfordrer til konkurranse mellom studenter.
- stress blant studenter. Både stress for enkelt personer, men også mer konkurranse mellom studentene. Man ser dette tydelig på yngre kull
- Press
- Unødvendig press, dårlig selvfølelse. Unødvendig når ikke de andre medisinske fakultetene i Norge har det.
- Mer press mtp. prestasjon
- Skaper karakterpress/konkurranse mellom studentene. Kan oppfordre indirekte til at studentene ikke vil hjelpe hverandre grunnet karakterpress. Dårlig refleksjon av studentenes egentlige evner i faget, og mer en refleksjon av evne til å ta eksamen. Urettferdige vilkår på jobbmarkedet da ikke alle studier har bokstavkarakter.
- Blir mindre dårlig stemning og press
- Økt press, økt stress mtp lis1
- Konkurranse mellom studenter, sier lite om en er en god lege eller ikke
- Jobber mye for gode karakterer, men har lite å si når man skal søke jobb senere.
- Man kan føle seg mislykket, selv om man faktisk består.
- Det kan gi et stort fokus ved prestasjon ved å huske, i stedet å faktisk forstå stoffet.
- Mer press og stress
- Konkurransepress, reflekterer ikke legekunnskapen, urettferdig seleksjon av studenter
- Idiotiske oppgaver (som det er veldig mange av når det gis MCQ-oppgaver) som skal skille ulike karakterer.
- Gjenspeiler ikke alltid kunnskapsnivået og hvor mye man har lest ettersom eksamensoppgaver ikke alltid svarer til pensum like bra. Også negativt hvis det er noe som kan bli brukt i forbindelse med LIS1 søknad
- Økt prestasjonspress, mer konkurransepreget miljø. Fokus på «unødvendige» detaljer for å nå A-en heller enn fokus på store linjer og refleksjon rundt hva som er spesielt viktig å ha med seg videre.
- Å bruke karakterer har derimot noen ulemper, nettopp fordi man blir satt litt i «bås» og kan låse seg veldig til hva slags karakter man har fått. Dette kan virke demotiverende, fordi selv om man vet at man har bestått så vet man hvor man ligger ift. Alle andre
- Karakterjag
- Økt press blant medstudenter. Jeg merker merkbart mindre stress inn mot eksamen men samme ønske om å gjøre det bra. Bokstavene er det som skaper stresset for min egen del. Prosent og poeng er nok for meg.
- Siden vi har høyere grense for å stå, blir det et lite poengspenn mellom de ulike karakterene. Slik at en C burde representere en ståkarakter og D stryk. Hvis du får en D på eksamen nå så har du allikevel svart omtrent 70% rett. Synes ikke karakterene reflekterer grad av kunnskap, hvis man leser hva man legger i de ulike karakterene.
- Usunn konkurranse mellom studenter
- unødvendig stress i hverdagen og for eksamen.
- Ekstra unødvendig stress
- Uønsket fokus
- Stress, flaks/ufleks, målinger opp mot hverandre, pugg
- Stress, feil fokus - fokus på å få god karakter vs fokus på å lære seg det man trenger som lege
- Lages tulle oppgaver som «skal skille A fra B». Ser rett og slett ikke poenget med karakter. Tenker det er viktigere å ha fokus på å lage gode oppgaver der studenten får vist kunnskap. Og viser du den kunnskapen som kreves, består du.
- Stressmoment. Større grunn til sammenligning
- Økt prestasjonspress.
- Unødvendig press og karakterfokus.
- Unødvendig med karakterer ved medisinstudiet. Hvorfor ha karakterer når det ikke er relevant for arbeidsgivere? Syntes at det burde bli gitt bestått/ikke bestått sammen med prosentdel riktig. Prosent sier mye mer for meg om resultatet enn en karakter, da denne kan endres etter hvor bra eller dårlig resten av kullet gjorde det. Hvorfor da ha karakterer?
- Mer press og unødvendig for jobbsøknad
- Økt karakterpress blant studentene.
- Fokus på detaljer over helhetsforståelse
- Ikke nødvendigvis riktig nivellering, enten de settes av sensor på muntlig eller når det er MCQ der flaks kan spille inn.
- Indre og ytre press på få høy karakter
- Karakterjag
- Karakterer skaper "klasseskiller" blant studentene. Selv om det kan være lite som skiller en C fra en A, kan studentene føle seg både dummere og mindre verdt som følge. I tillegg skaper de et usunt konkurransemiljø, hvor den med best karakterer har høyeste og mest verdsatt ord. Karakterer er gammeldags, og hører heller VGS til enn ledende universiteter. I korte trekk har karakterer en negativ påvirkning på studenters psykiske helse, og bidrar med lite i det akademiske miljøet.

- Man bli testet på kunnskap som ikke er relevant for klinikk noen ganger og lesefokuset dermed går på hjørnet av pensum, ikke det essensielle. Får også inntrykk av at ikke alle som vil dele kunnskapen sin for at vedkommende kan skåre bedre, fordi det blir normalfordeling til slutt uansett selv om fakultetet påstår at det er absolutt poeng som teller.
- Mer fokus på å lese til eksamen enn å lære til yrkeslivet
- Stress, unødvendig jag, dårlig selvtillit
- Veldig stort press, tøffere psykisk. Fører til mer pugging, og mindre fokus på å faktisk forstå stoffet. Føler også at det setter en verdi på selve studenten og ikke bare studentens kunnskap. mindre fokus på å faktisk lære stoffet og mer fokus på å få en god karakter.
- Unødvendig konkurranse, promoterer dårlig samarbeidskultur blant studentene, virker bortkastet når de ikke vurderes for ansettelse senere, skaper unødvendig stress, gjør UiB mindre attraktivt i forhold til f. eks NTNU som ikke har karakterer
- Unødvendig press og stress. Gir et konkurransepreget skolemiljø
- Bidrar til stress, negativ konkurranse
- Konkurranse mellom studentene, usunt fokus på «å være best». En faktor som øker stresset i en allerede stresset situasjon.
- Unødvendig stress og press, når man egentlig kan mer enn nok
- Det setter ett faktakunnskap basert preg på studiet. Å bli doktor er basert på en kompetanse hvor det burde stilles ett krav for å bestå. Derfor er det ikke noe hensikt å ha karakterskala.
- Unødvendig psykisk belastning ved at man sammenligner seg selv med medstudenter. Frykt for at det brukes til sammenligning ved ansettelse.
- Ender fort opp med å sammenlikne seg med andre, ofte mer fokus på karakterer enn hva vi skal sitte igjen med etterpå (kunnskap)
- Det er egentlig unødvendig informasjon. Vi blir testet bredt i små biter av et helt enormt pensum. Det er ikke noen poeng i å få en toppkarakter for det er ikke slik at det egentlig er nødvendig å være sykt god i alt. Pensum er i utgangspunktet for stort. Vi blir dessuten testet for det meste med MCQ, det betyr at vi går "dypere" i pensum enn det som strengt tatt er nødvendig. Det er den helhetlige forståelsen av innholdet som egentlig er relevant.
- Karakterpress
- Unødvendig stress, unødvendig konkurranse. Vi får jo ikkje tilbakemelding på eksamen uansett, og når det er så lite som skil dei ulike karakterane, er det meningslaust.
- Kan kjenne på en følelse av feiling dersom man ikke gjør det så bra
- Karakterpress, frykt for å ikke prestere, streber etter karakteren, ikke læring
- Påfører ekstra stress, mange streber etter gode karakterer
- Karakterpress
- Karakterpress, urettferdig mellom de ulike universitetene i Norge når noen får karakter og andre ikke, samt ikke en perfekt måleenhet på kunnskap.
- Karakterjag - blir mer fokus på karakter enn det å faktisk lære seg stoffet på en praktisk måte
- Det fører til økt press og konkurranse innad på kullet.
- ikke alle studier i landet har karakterer, gir lite mening å sammenlignes med noen som ikke har karakterer
- Tenker mye på det, press, kan rette lesingen kun opp mot det som er «eksamensrelevant»
- Øker konkurransetendens på et studie der samarbeid om praktisk læring står sentralt. Jeg mener karakterer er mer naturlig å bruke i muntlige/praktiske sammenhenger, mindre relevant i skriftlige.
- Det fører til mer press, at en pigger mer, og man mister kanskje noe av læreglede, det handler ikke lenger om å ville bli en god lege og huske det man lærer i livet, man pigger og så er mye glemt kun uker etterpå.
- Press
- Skiller kunstig mellom studenter på tynt grunnlag. Har lite å si senere pga bestått/ikke bestått ved to andre studiesteder. Gjør det mer utfordrende for de som har karakterer å konkurrere om stipendiatstillinger.
- Eksamen er ofte vanskelig nok, og strykgrensen er høy. Uten karakterer kunne man unngått et visst press. Består man, er man god nok
- Konkurranse og økt press mellom studenter og økt press til seg selv
- Press, stress og st det kanskje ikke reflekterer helt hva du kan dersom det har vært en «rar» eksamen eller man ikke helt hadde dagen
- Fører til karakterpress og -jag, som igjen kan føre til lav selvfølelse, eksamensstress og psykiske helseproblemer.
- er vektlagt stor detaljkunnskap for å få de beste karakterene. Føler det blir for mye fokus på detaljer da fremfor at man har forstått de viktige sammenhengene
- Det kan bli større fokus på å få gode karakterer enn på å faktisk forstå det vi skal lære. Det føles mindre stressende, det viktigste blir å bestå og ikke i hvilken grad man består. På den måten kan vi studentene føle oss flinke nok, selv om vi ikke nødvendigvis får alle poengene på eksamen. I tillegg tror jeg det kan hindre en usunn konkurranse blant studentene, og gi mer selvtillit - man kan være stolt over at man besto uten at karakter blir et tema. Nå under pandemien synes jeg det er en god løsning å gå bort fra karakterer, da vi studenter er under mye press fra før av med digital undervisning og mye selvstudie. Til

vanlig er jeg usikker på hva jeg mener er best av karakterer og ikke.

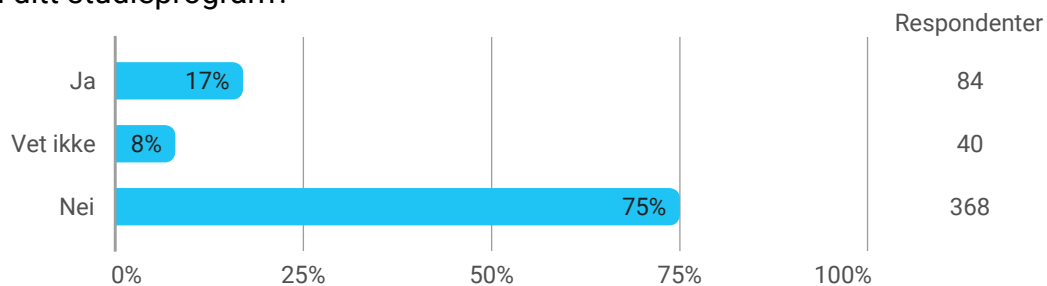
- Karakterer gjør at eksamenslesingen i større grad peker seg inn på eksamensoppgavene og hva vi må kunne for å gjøre det bra på eksamen, heller en å lære oss pensum på en fullstendig og oversiktlig måte. Med karakterer blir eksamenslesingen i større grad kontrollert etter hva de tidligere eksamensoppgavene har vært, og hva man må kunne for å kunne svare på disse oppgavene. Eksamensoppgavene skal jo dekke pensum og sjekke om du kan dette, men de er også preget av en viss seleksjon og tester av og til heller detaljkunnskap enn fullstendig oversikt og forståelse. Ved å ha bestått/ikke bestått forsvinner karakterhiget, og vi kan heller fokusere på å lære oss pensum på en måte som gir forståelse og oversikt, heller enn å pugge alle detaljene som tidligere er spurt etter på eksamener. Vi som går på medisin vet jo at vi må kunne pensum, og ser verdien i å kunne dette for senere i arbeidslivet, og uavhengig av karakterskala vil vi dermed lære oss pensum. I tillegg bruker flere av de andre studiestedene bestått/ikke-bestått og dette gjør at karakterskalaen har liten hensikt når man skal konkurrere mot studenter fra disse studiestedene.
- Får vitnemålet til å se ekstra dårlig ut, når det ikke kan sammenlignes på tvers av studiesteder, da andre universiteter ikke har karakterer i på sitt tilsvarende studieprogram. Jeg føler meg mao unødvendig dårlig ift. mine prestasjoner
- En rot til mulig press og unødvendig stress. Hvis de ikke brukes i en søknadsprosess er det lite poeng. Grensen for å stå er såpass høy at det skiller lite mellom karakterene.
- Lager muligens splittelser i studentmassen
- Om det skulle føre til negativ konkurranse
- Det skaper press, det gir ett feil bilde av at karakterer betyr noe for fremtiden (noen LIS1-sykehus ber deg IKKE legge ved karakterer), det er langt flere som som kjenner på et negativ konkurransemiljø, enn et positivt. I tillegg blir alle karakterene litt skeive når det er 60-70 % for å stå. Hev heller strykgrensen med litt og bruk godkjent/ikke godkjent. Ser ikke poenget når 2/4 medisinstudier allerede opererer med bestått/ikke.
- Skaper karakterpress, sammenligninger. Kan skape mer usunt forhold til eksamener og skole generelt
- karakterene som settes er avhengig av normalfordeling: sier ikke noe om hvordan du har gjort det. Større konkurranse. Mer fokus på karakterene enn det å bli god lege
- Karakterpress
- Karakterpress
- For mye unødvendig press. Det blir gode leger av oss uansett om vi ikke husker navnet på enzym. Helhetsbildet og sammenhenger er viktigere, så karakterer gjør at noen kan føle seg unødvendig mislykket.
- Konkurransøkning mellom studenter
- unødvendig detaljfokuserte eksamensspørsmål
- Jeg leser mer på ting jeg vet foreleser er opptatt av, for å forutse eksamensspørsmål, i motsetning til å faktisk lære meg alt jeg kan av pensum.
- Slik eksamen er med MCQ og detaljspørsmål gir eksamen et dårlig bilde av studentenes kunnskap, og karakter fra et semester et år og et annet år blir vanskelig å sammenligne
- Skaper karakterpress og en måte å lese på fram mot eksamen som er puggepreget, framfor å lese for å få forståelse.
- Viser ikke om en har forstått hovedtrekkene, kunstig når noen får karakterer og noen ikke har det (ulike fakulteter) når en i prinsippet kan det samme
- Fokus på detaljer i stedet for helhet.
- Man leser for å få en god karakter fremfor på fremtidig yrkesutøvelse. Har merket at jeg leser på en annen måte når det ikke er karakterer og dette er mer givende og jeg kan ha fokus på det som er faglig mest sentralt fremfor å pugge detaljer som kan komme på eksamen
- Negativ konkurranse med medstudenter (men vi har løst dette ved å ikke snakke om karakterer). Karakteren gir ikke alltid et realistisk svar på hvor mye man kan - man kan ha flaks/uflaks med oppgavene. Dårlige karakterer kan svekke selvtilliten mer enn om man hadde fått "bestått" på alt, uten noen bokstavkarakter.
- Gir en negativ konkurranse med medstudenter.
- Negativt press
- Karakterpress
- Stigmatisering, med på å utvikle et A- og B-lag basert på prestasjon. Mer stress for alle.
- Blir et mer konkurransepreget studiemiljø. Uib skiller seg fra andre medisinstudier som ikke bruker karakterer.
- Jeg merker selv jeg blir veldig opphengt av det. Og det er også helt forferdelig å hele tiden skulle sammenlikne sine egne karakterer med andre medstudenter sine. Det er det ganske vanskelig å unngå. Det blir veldig fort fokus på å få en god karakter istedenfor å faktisk lære. Med bestått/ikke bestått slipper man alt dette fiktive presset om å skulle få toppkarakter.
- Karakterpress. Usunt fokus på å være best i stedet for å bli en god lege. Jeg tror at det hadde skapt et bedre miljø og mindre rangering innad i kullet, men også senere i yrket.
- Leser mer for å pugge detaljer til MCQ enn for forståelsen, lærte mer uten karakterer
- Samanlikning/press

- vet ikke
- Mys press
- Unødvendig pugging av små uviktige detaljer, ikke fokus på overblikk, inkludering av spørsmål som inkluderes for å skille god og svært god karakter.
- Mer konkurranse på en negativ måte. Jeg tror en vil samarbeide mindre om en kjemper om en A en om en jobber for å få bestått.
- Skiller medstudenter på bakgrunn av prestasjon på en eksamen som nødvendigvis ikke viser hvor gode ferdigheter og kunnskap du har
- Feil fokus . Pugg fremfor forståelse
- Ikke nødvendigvis representativt for forståelsen av faget, spesielt når det er mcq-oppgaver
- Like greitt å få oppgitt en prosentandel
- Tilfeldigheter har for mye å si for hvilken karakter man får
- Skaper et unødvendig press.
- Studenter som er gode teoretisk kan få et fortrinn ved søknad til lis1, men praktisk sterke studenter kan havne utenfor
- ser ikke noe ulempe med å skille studenter, da dette uansett må gjøres på ett vis
- Stress, demotivering, lite mestring
- Mindre åpenbart hvor man ligger an og vanskelig mtp søknader med karakterkrav
- Konkurranse og dårlig selvtillit
- Stress, nedbrytende konkurranse
- Eksamen inneholder mange "dårlige" lite relevante spørsmål, dette gjør at vi må bruke tid på å pugge info som kun er viktig for eksamen dersom man ønsker toppkarakter, og ellers ikke er relevant for å bli en dyktig lege.
- Press
- Dårligere samarbeid innad i Kull, dannelse av grupper basert på karakterer
- Press?
- Konkurranse mellom studentene. Det blir lite utveksling av kunnskap mellom studentene pga karakterpress.
- Noe økt press.
- Konkurranse og kan skape dårlig samarbeid og miljø
- Samme studier hos andre studier har ikke karakterer, skaper konkurransepress i et studie som burde ha større fokus på samarbeid.
- Kan føre til press
- Auka fokus på å prestere. For mykje karakterfokus, framfor fagleg fokus.
- Ingen
- Karakterer skaper et unødvendig press. Man kan vurdere hvor bra man har gjort det på eksamen ut fra prosenten man får, uten at den prosenten trenger p bli stående på vitnemålet for alltid. Jeg mener at dersom man har består eksamen har man lært det man skal kunne, da eksamen skal være laget for å teste oss i det viktigste.
- Karakterpress og negativ konkurranse med medstudenter på eget fakultet, men og også andre studiesteder
- Skull ønske meg klistremerkar, eller smilefjes / surt fles isteden
- Unødvendig stress, psykologiske påvirkninger om ikke bra nok
- Skaper press, når skalaen justeres etter hvor bra folk gjør det spiller ikke karakterene prosenten man faktisk fikk riktig. Er bare veldig unødvendig og er ikke til glede eller hjelp for noen.
- Det skaper et negativt stress blant studenter hvor målet er å pugge, ikke forstå
- Det gir enklere tendens til sammenligning med andre studenter. Dette er dumt siden eksamen ikke nødvendigvis tester det viktigste i pensum. Karakter gjør at folk pugges forelesninger fremfor å lese bøker.
- Negativ konkurranse med medstudenter. Ekstra stress.
- Såpass dårlig undervisningsopplegg skal man ikke risikere å få et dårlig resultat som skal ha noe å si på sluttkarakteren
- Mer fokusering på hva man bør kunne til eksamen og ikke nødvendigvis hva man bør kunne som lege
- Det er helt urelevant når ikke alle studiestedene bruker det. Det kan være med på at studenter med karakterer på vitnemål kan bli forskjellsbehandlet.
- Det premierer ofte de som har pugget gamle eksamenssett godt og pugget andre detaljer fra forelesning
- Kan føre til intern konkurranse mellom medkullingar.
- Økt press på å prestere. Mindre mestringsfølelse ved lavere karakterer, til tross for at man faktisk har stått.
- Man kan ikke bruke dem til noe. Skaper et negativt fokus for enkelte
- Det er utrolig liten forskjell mellom karaktene, siden du må ha minst 60% for å i det hele tatt bestå. Når forskjellen er så marginal mellom karakterene så er det naturlig å stille spørsmål ved om det i det hele tatt har noe for seg. I tillegg til det så er mange eksamensspørsmål dårlig laget, og da tenker jeg spesielt på mcq-spørsmål. Slik blir forskjellen mellom karakterene i praksis bare avhengig av om du er heldig nok til å ha fått med deg en fullstendig irrelevant detalj, som du vet du ikke kommer til å huske etter studiet. Synes karakterer ved medisin er for dumt. Enten så er du god nok til å være lege, eller ikke. Hev heller stågrensen

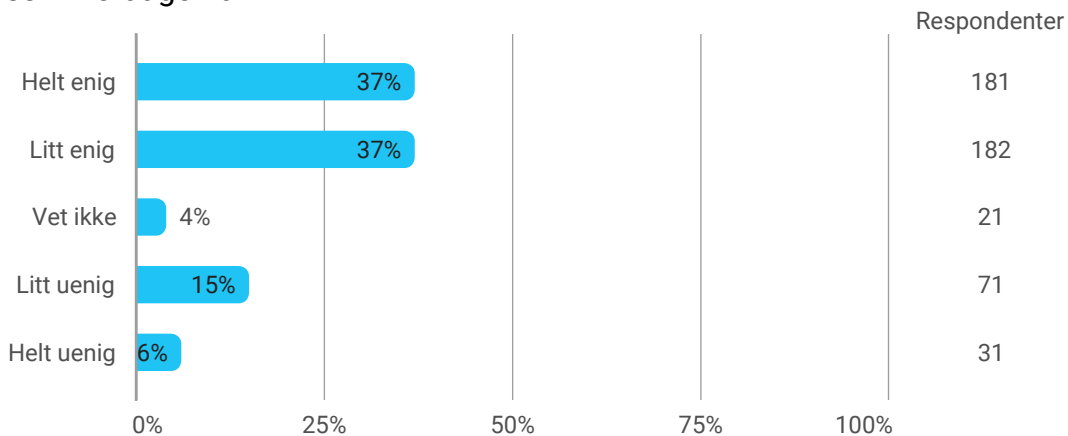
hvis dere er redd for at folk ikke jobber hardt nok.

- Unødvendig stress og press blant studentene, og konkurranse mellom studentene.
- Det er usikkert om disse vil bli tatt hensyn til når man søker LIS1 f.eks.
- Større fokus på detaljer i stede for helheten
- Bestått/IB gir et økt fokus på forståelse for faget. Føler også på mindre press/stress når det ikke er karakterer (A-F)
- Større press rundt karakterer, samt større eksmaensfokus, fremfor å lære det en faktisk må kunne for å bli lege
- Press om å kunne alt for mykje av detaljer og dermed bli utbrent. Karakterpress
- Kan brukes av potensielle arbeidsgivere til å selektere studenter. Ettersom multiple choice-eksamen tester i et UTVALG av pensum, vil ikke forskjeller i karakter være en presis kilde av kompetanse/kunnskap.
- Ikke likt ved alle studiestedene, så karakterene kan egentlig ikke brukes til så mye.
- Ev. Karakterpress
- Hva man får som karakterer avhenger ikke bare av om hvor godt man kan stoffet, men avhenger også mye av flaks/uflaks, hvilke spørsmål som stilles fra et stort pensum, ulike sensorer, formen på eksamensdagen, psykiske helse mm. Eksamen er til som et bevis på at man har lest og kan stoffet. Dette klarer man fint å teste med bestått/ikke bestått. Det gjør det letter for meg som elev å lese for å lære og ikke lese til eksamen. For min del bidrar karakterer ikke til konkurranse mellom medelever, men heller evt. skuffelse eller frustrasjon dersom man har lest mye men ikke fått fram det man kunne på eksamen. Samtidig kan det føre til at man leser "taktisk" mot eksamen istedenfor å lese på all pensum.
- Ekstra press og stress, unødvendig, negativ konkurranse, jobbe for forståelse
- Ulikt fra andre fakultet og studieprogram. Stågrensen vår er høyere enn andre steder, som gir galt inntrykk av karakterer sammenlignet med andre.
- Økt stress og press
- Press for prestasjon
- karakterpress, sammenligning og stress blandt studenter. I tillegg ujevnt når andre universiteter i medisin i Norge ikke bruker karaktersystem.
- Kan føre til unødvendig konkurranse. Uklart om karakterer vektlegges når man søker jobb. Hvorfor har andre universiteter gått over til bestått/ikke-bestått? Burde det ikke være en felles ordning dersom vi stiller på lik linje når vi søker jobb? Er det en fordel/ulempe for studentene ved ulike universitetene
- Dersom karakterer blir viktig ved ansettelse LIS1 vil dette føre til negativ konkurranse og dårligere studiemiljø
- stress, høyere krav til en selv, overordnet fokus på karakter.
- Det kan skape dårlig konkurranse blant studenter, og det vil samtidig bidra til at studenter, som ikke får høyeste karakter, føler at de ikke strekker til
- Skaper negativ konkurranse blant medstudenter
- Unødvendig press. Ulik vurdering fra Trondheim og Tromsø. Kun halvparten av medisinstudentene i landet vurderes etter karakterer.
- Skulle man ville søke på andre jobber enn typisk LIS1/legejobber, kan karakterer gi et dårligere bilde enn om man bare har et vitnemål med bestått/ikke bestått.
- Jeg ser ikke poenget - da andre universiteter med medisin ikke benytter seg av karakterer, og de kategoriseres som å være "irrelevante". Jeg tror at å fjerne karakterer vil gjøre det enklere å fokusere på å lære seg essensen i pensum, og at man kanskje ikke blir like opptatt av å nipugge smådetaljer.
- Det kan føre ytterligere press rundt en allerede stressende eksamenssituasjon
- Skaper litt press. I tillegg er det ikke alle medisinstudier som har karakter, og selv om vi får høre det ikke er av betydning bekymrer man seg over at det er av betydning.
- Unødvendig karakterpress når det uansett er høye krav for bestått. Ikke alle andre studiebyene har karakterer og de som studerer i utlandet har helt andre skalaer - derfor vil karakterene heller ikke kunne brukes til å skille mellom kandidater.
- Høyt press. Vanskelig å sammenligne opp mot andre universitet som ikke har karakterer
- Negativt press blant medstudenter. Ønsker ikke karakterer, men ønsker gjerne å få vite prosentandelen man får på eksamen for å kunne vite hvordan man ligger an.
- Intetsigende uten samtidig poengscore som er mer objektiv, dersom den skal kunne brukes til noe sammenlikning eller til å få en oversikt over hvordan man ligger an sammenliknet med tidligere år eller andre medelever
- Studiepress.
- Karakterer speiler kunnskapsnivået til studenten, men dette fordrer en god eksamen med spørsmål som baserer seg på forståelse. Videre er det helt avgjørende at eksamensoppgavene er nye/endret. Jeg har flere ganger opplevd et svært stort gjenbruk av oppgaver og samtidig vet jeg at mange studenter bruker store deler av tiden på å lære seg nettopp gamle eksamenssett og dette går på bekostning av lesetid.
- Motivasjonen kan være "ytre", eller "uekte"; resultatene får større fokus enn læringen og fagstoffet i seg selv.
- Stresser nok med pensum uten karakterpress på toppen.

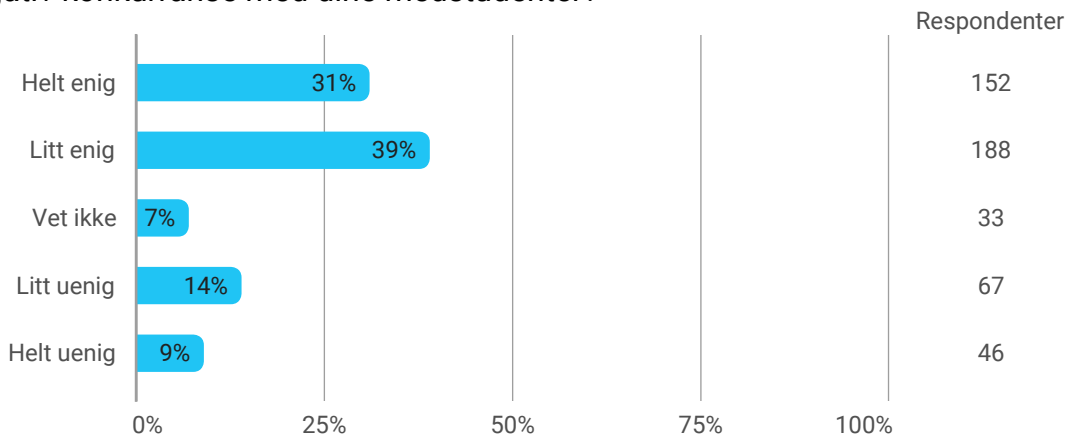
Ønsker du karakterer ved ditt studieprogram?

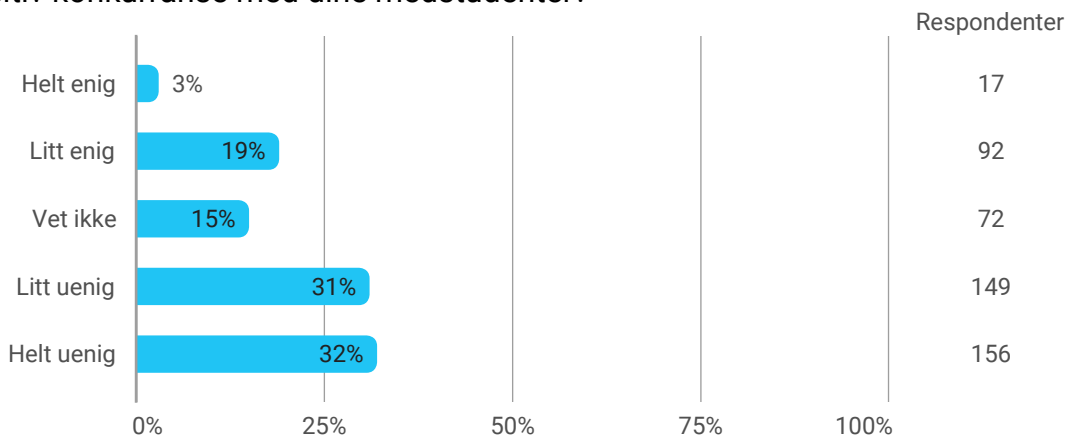
Bidrar karakterer til stress i hverdagen din?

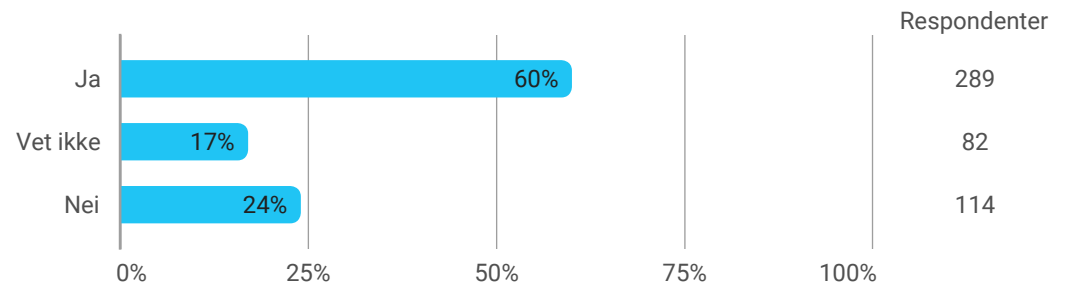
Bidrar karakterer til negativ konkurranse med dine medstudenter?

Bidrar karakterer til positiv konkurranse med dine medstudenter?

Er det en viktig sak for deg om studieprogrammet ditt har karakterer eller bestått/ikke-bestått?

Samlet status

